

Hejdánek, Ladislav → Kovařík, Jiří + Kovaříková, Jiřina

Ladislav Hejdánek

in: Ladislav Hejdánek, [Žít bez průšvihů znamená žít bez pravdy](#), ed. Jan Hron, Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2025, p. 79-81

in: Ladislav Hejdánek, [Žít bez průšvihů znamená žít bez pravdy](#), vyd. Jan Hron, Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2025, str. 79-81

◆ korespondence, česky, vznik: 1. 1. 1969

◆ correspondence, Czech, origin: 1. 1. 1969

Praha, 1. ledna 1969

Milí přátelé, Jiří a paní Jiřino,
je to ovšem hrůza pomyslet, ale musel nejdříve přijít Tomáš Halík a připomenout onen dluh, který vůči Vám mám. Stále jsem se odhodlával napsat skutečně něco zevrubnějšího, ale jelikož delší psaní potřebuje víc času, bylo nutno to vždy znovu odložit. Atd. - prostě cesta rovnou do pekla. Tomáš mnou však zabloumal. Byl bych ovšem rád, abyste si nemysleli, že se chci jen vymlouvat; jsem teď stále uprostřed horečné práce, že mne to už skoro zmáhá, jak jsem tomu v minulých letech odvykl. A tak abyste si nemysleli, že jde jen o výmluvy, alespoň letmo naznačím, co se tu všechno děje za naší (a osobně mé) účasti. Snad Vám to přiblíží také tu atmosféru, která tady panuje.

O Tváři prý víte, prý Vám chodí. V nejbližších dnech odevzdáváme s Jiřím do tisku sborník překladových textů křesťanských autorů; má vyjít ještě letos v novém nakladatelství Horizont (to je nakladatelství Socialistické akademie - výsledek vážně vzatého dialogu), v jehož ediční radě máme s Jiřím tu čest zasedat. Těmuž nakladatelství jsem neprozřetelně slíbil do konce března dodat rukopis knížky o Masarykovi ve vztahu k dnešku; dodrží-li termín, mohla by věc vyjít také ještě do konce roku nebo hned počátkem 1970. Mladá fronta rozjela edici Váhy; první svazky vyjdou snad v únoru - bude to Rádlova Útěcha z filosofie a Jaspersova Schuldfrage. Jiří slíbil odevzdat do 15.1. revidovaný překlad (jirchářský) Heideggerova spisku Vom Wesen der Wahrheit. Patočka slíbil odevzdat rukopis svého spisku do konce ledna. O ostatních titulech se dočtete ve 2. čísle Tváře (na kuléru). Na Komenského fakultě budu mít dvě přednášky pro externisty (11.1. a 15.2.). K tomu nějaké články, které jsem rovněž neprozřetelně slíbil už před časem (Plamen, Česká literatura). Herbert Reich vydá sborník k Hromádkovým 80tinám; do půli února jsem slíbil napsat větší studii o Hromádkově pojetí pravdy. A při tom při všem mám psát kandidátskou práci. A to nemluvím o všelijakých přednáškách (pracuji ve Společnosti pro lidská práva, 10. prosince jsem přednášel v Šumperku, předtím v Kobylisích, připravujeme revui - nevím, zda to je reálné, ti lidé ve Společnosti nejsou zrovna nejspolehlivější); teď už je odříkám. Tak už věříte? A odpustíte? Z toho ze všeho se ukazuje jedna věc docela zřejmě: dá se toho dělat hodně, rozhodně víc, než na co stačíme. Budoucnost není o nic nejistější, nežli byla na jaře - jenomže si tu nejistotu teď víc uvědomujeme. Ale i na to jsme si zvykli; v posledních týdnech celá atmosféra jako by ožila, ne-li přísliby, tedy jakýmsi aktivním vzdorem, vzdornou aktivitou. O apatii ani vidu, ani slechu. Otřes už se okoukal a oposlouchal, už reagujeme normálněji. Někdo se z toho dostal dříve, jiný později. Ale konsternování už nějak nejsme. Zase se vzdoruje politické myšlení; po událostech se formuje zkušenost. A teprve skrze zkušenost se události stávají událostmi. Teprve teď se na tom začne pořádně pracovat, na tom, co je, co byl rok 1968. Teprve teď z něho uděláme to, čím vskutku